

ל'ג ט' ס' הלכה :

והקבעה להם צו בניה לזרות ויום עיבור החדש קרי מועד : ה"א דללה תעשו צמועדיכם דכתיב בטוף פרשת פינחס לא קאי ארנש חדש אלף אשאר ימים טובים דכתיב בתריה דליקרי רגל דהכי נמי לא קאי 'אשבת ותמיד ומזכרי' ליה קרא בסמוך :

שבן יש בן לד תמור - פר"ח שכן ישן לפני הדיבור וכמאן

דאמר (תנינא דף ו') עולה שהקריבו ישראל במדבר עולה תמיד והיא ולחם הפנים אומר ריב"א מדרכתיב תמיד ילפינן ליה דמשמע אפינו בשבת ובחורת כהנים איכא מאן דדריש דתמיד דחי שבת מדרכב ביה תמיד ומיאו מתרי מנייניהו הוה מלי למילף כולהו 'ואומר ר"י דשמואל יש שום פירכא דחי לאו הכי אמאי לריך קרא בשאר - וקשה דכפרק קמא דיבמות (דף ה:) בעי למימר פשה וזוהי לא תעשה שיש צו כרת מפסח ותמיד ופריך מה לפסח ותמיד שכן ישן לפני הדיבור דאמאי לא יליף משאר קרבנות זיבור, דלמי שבת כדמסקינן הכא* : **דל"א** אשכחן תנא דלית ליה טומאה הותרה אלף ר' יהודה - ואם תאמר מאי אולמא דר"ש טפי מדרבי יהודה אדרבה אשכחן בני סהולאורו (טיובין דף מו:)

דל"א יהודה ור' שמעון הלכה כרבי יהודה ור"י דאשכחן לקמן (דף עח-ר) יוסי דנמוקו עמו דסבר טומאה דחיה היא תימיה לר"י דבשמעתין משמע דלמאן דאמר טומאה דחיה אינה דחיה אלף על ידי ריטוי לין ואמאי הא טומאה דגברא דחיה זיבור (א) אע"פ שאין הליך מרלה על טומאה הגוף כדתנן בפירקין (דף ס:) :

רבי אליעזר אומר הליך מרלה כו' רבי אליעזר גרסינן ולא ר' אלעזר דלקמן פריך וליטעמין כיון דאמר ר' אליעזר יש דם אף על פי שאין בשר הליך מרלה על אכילות למאי הילכתא :

נימא מתני' דלא כר' יהושע - משמע משום דסביילא ליה דבעינן דם ובשר ותימיה דלפי' סביילא ליה נמי יש דם אף על פי שאין בשר כיון דס"ד דטומאה דחיה ואין הליך מרלה על אכילות לא אחיז מתני' כוחיה משום שתי הלחם :

נימא דלא כר' יהושע - תימיה לר"י והא ע"כ כרבי יהושע אחיז דקמי סיפא ובמוקדשין אף על פי שנטמא בשר ומלכ קיים זורק את הדם משמע הא נטמאו שניהם אינו זורק והיינו כרבי יהושע כדאמר לקמן וי"ל דה"ק נימא דלא כר' יהושע והא ע"כ סיפא אחיז כותיה ואם כן קשיא סיפא :

אוי"ר קמן היה בין כבש למזבח - כבלא אויר נמי היה יכול לקיים מצות זריקה (ב) אלף לך היה אויר שע"י כך יזכור לזרוק :

ד"ם אף על פי שאין בשר שנאמר ודם זבחך וגו' - תימיה לרשב"א מנא ליה בעולה דיש דם אף על פי שאין בשר [מנא לן] :

שאיין

שעירי ראשי חדשים איצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא הא לא כתיב בהו מועד קמ"ל דראש חדש איקרי מועד כדאב"י *דאמר אב"י תמוז דהאי שתא מלויי מליזה דכתיב קרא עלי מועד לשבור בחורי למימרא דכולהו ממועד אתו מנהגי מילי *דתנו רבנן וידבר משה את מועדי ה' מה תלמוד לומר לפי שלא למדנו אלא לתמיד ופסח שנאמר בהו במועדו במועדו *ואפילו בשבת במועדו ואפילו במומאה שאר קרבנות ציבור מניין לרבות עומר והקרב עמו שתי הלחם והקרב עמם ת"ל וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל הכתוב קבעו מועד אחד לכולן וכל הני למה לי צריכי דאי כתב רחמנא תמיד הוה אמינא תמיד שבן תדיר וכליל אבל פסח לא קמ"ל ואי כתב רחמנא פסח פסח שהוא עגוש כרת אבל תמיד דאין עגוש כרת אימא לא קמ"ל ואי כתב רחמנא הני תרתי הוה אמינא הני הוא *יש בהן צד תמור תמיד תדיר וכליל פסח שהוא עגושכרת אבל שאר קרבנות ציבור אימא לא כתב רחמנא אלה תעשו לה' במועדיכם ואי כתב רחמנא אלה תעשו לה' במועדיכם הוה אמינא שאר קרבנות ציבור הבאין לכפר אבל עומר ושתי הלחם דאין באין לכפר אלא להתיר בעלמא נינהו לא קמ"ל ואי כתב רחמנא עומר ושתי הלחם להודייהו הוה אמינא אדרבה עומר ושתי הלחם דאלימי דבאין להתיר אבל הנך לא קמ"ל סבריה *דלכולי עלמא טומאה דחיה היא בציבור ובעי' ציץ לרצות דליכא תנא דשמעת ליה דאמר טומאה הותרה בציבור אלא רבי יהודה דתניא *ציץ בין שישנו על מצחו ובין שאינו על מצחו מרצה דברי ר"ש ר' יהודה אומר יעודיהו על מצחו מרצה אין עודיהו על מצחו אינו מרצה אמר לו ר"ש בהן גדול ביום הכפורים יוכיח שאינו על מצחו ומרצה אמר לו הנח ליום הכפורים שמומאה הותרה בציבור מכלל דר"ש סבר טומאה דחיה היא בציבור ודכולי עלמא יאין הציץ מרצה על אכילות דליכא תנא דשמעת ליה דאמר *הציץ מרצה על אכילות אלא ר"א דתניא *ר"א אומר הציץ מרצה על אכילות רבי יוסי אומר אין הציץ מרצה על אכילות נימא מתניתין דלא כרבי יהושע דתניא *ועשית עולותיך הבשר והדם רבי יהושע אומר 'אם אין דם אין בשר אם אין בשר אין דם רבי אליעזר אומר דם אף על פי שאין בשר שנאמר *ודם זבחך ישפך ומה אני מקיים ועשית עולותיך הבשר והדם לומר לך *מה דם בזריקה אף בשר בזריקה הוה אומר *לול קמן יש בין כבש למזבח ורבי יהושע נמי הכתיב ודם זבחך ישפך אמר לך הא כתיב גביה והבשר תאכל והני

וידבר משה וגו' - בחורת כהנים הוא גבי עומר ושתי הלחם : שלא למדנו כו' שנאמר כסן מועד - לזרות שבת וטומאה : צמועדי - משמע לא יעבור זמן ואפילו הן טמאין ואפילו הוא שבת : אלף בשאר וגו' - צפרשת ח"כ פינחס כתיב גבי מוספים : מניין לרבות עומר והקרב עמו - ועשיתם ביום הגיפסכס וגו' (ויקרא כג) : ושתי הלחם - והכבשים הקרבין עמהם האמור בחורת כהנים והינם אמורים צפרשת פינחס : פ"ל - צשיליה ה"ה"א פרשתא דשור או כשב או עז וידבר משה וגו' : כל הני למס לי - לכתוב חד וליתי הקך מנייה : שאר קרבנות זיבור - מוספין דעולה מכפרת אעשה כדתינא ביומא (דף לו-) אין עולה בזה אלף על עשה ולא תעשה שיתק לעשה : עומר ושתי הלחם אינן באין אלף לספיר - את החדש זה במדינה וזה במקדש : סכרוס - האמוראין בני ישיבה היו סבורין כן לפיך הולך להם לישאל הא דבעי לקמיה לימא מתניתין דלא כר' יהושע : דחיה - אף על גב דלכשרה רחמנא למיתי בטומאה לאו היתר גמור הוא אלף היכא דלא מישתכחי טהורין וכיון דלאו היתר גמור הוא בעי' לין לר"י : בין שישנו על מצחו - בשעה שאירעה טומאה בקרבנות : כסן גדול ביום הכפורים יוכיח - בשעת עבודת פנים : שאינו על מצחו - דהא אין נכנסים צבדי יזהב *כדאמרין (בראש השנה) (דף כו-) דאין קטגור עשה סניגור : ומר"ס - אם בזה בטומאה דהא קיימא לן כל קרבנות הציבור הקבוע להן זמן דוחין את הטומאה ורבי שמעון אית ליה טומאה דחיה היא בציבור ואי לאו משום דליך מרלה לטומאה לא הוה מיתכשרי : טומאה סותרת בציבור - ואין קרבן זיבור לריך ריטוי הליך אלף קרבן יחיד : ודכולי עלמא - כלומר הקך רבנן דסחם מתניתין סברי אין הליך מרלה על אכילות על טומאה שנגע בבשר ובשירי מנחה הגאכלים אלף על טומאת הדם וקמליס (ואימורין) : לימא מתניתין - דאמר עומר ושתי הלחם באין בטומאה אף על גב דבעינן ריטוי לין וכן אכילות לא מרלי ומנאל שאין כלו שרייטס הנרלין אלף הקומן לבדו שהליך מועיל וכן במיני דמים לא הועיל לין לבשר אלף לדם וקמי דהדם מרק : דלא כר' יהושע - דאמר אם אין בשר ראוין אין דם ראוין : אם אין בשר - ראוין כגון שנטמא או שנאכל אין הדם מרק : לול - אויר יש בין כבש למזבח לא היה ראש הכבש ממוכר למזבח שיש אויר מעט ביניהם והמסדר את האברים עומד על הכבש וזורקן על מערכת העגלים לקיים מצות זריקה : הא כתיב קיים והכבש טאכל - אלמא בשר קיים בעינן :

והני

דאין בהן כפרה אלא להתייר כדנרסי' עומר מתיר במדינה דכין שקרב העומר בששה [עשר] בינים מותרין ישראל לאכל (תרומה) [תבואה] חדשה וכיון שהקריבו שתי הלחם בעצרת הותרו ישראל לחקייב מנחה סן התבואה ותישה לפיכך הוצרך לכתוב (אחר במועדו) [עור את מועדו] שיהיו כולן דוחין וטומאה כמו שאמרו : סבריה ר"י ציץ לרצות דליכא תנא דשמעת ליה דאמר טומאה הותרה היא בצבור אלא ר'

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

שעויות כע. שבתות כע. מנחות ע"ב [ע"ט] [ויחא ע"ו.] [סוכות כ"ב. טועה כ"ט. מטע ד' :]

[מנחות ע"ו.] [לקמן ע"ח.] [מנחות כ"ה :

[חוספתא דנחמיה ס"ד.] [זכמים ק' :

ע"ס כ"ב.] [לטייל לה. נחמיה ס"ב. ק"י. ע"ט]

העל אף על פי שאין בשר אימא דוקא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

הוא

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']

[ועי' חוס' כחוצות לב. כר"ה שכן וחוסי' סנידי' ע"ג. ד"ס מוס']